Постоји лако објашњење зашто је Александру Вучићу потребан најновији “државни удар”. И није разлог, макар не главни, скретање пажње са теме Косова.

Пуч као медијска прича, у којој су покретачи радње његови политички непријатељи који би да насилним методама дођу на власт, само се на први поглед чини као техника коју председник Србије и “СНС” успешно примењује неколико пута годишње. Стидљиво на почетку владавине 2012. кроз аферу “прислушкивање” кад је као ППВ (први потпредседник владе) махао исписима позива са свог и телефона Томислава Николића. Интензивно, од 2015. и случаја Александра Корница, бившег директора “Курира”, кад је беснео таблоидни медијски рат у који су били укључени и “Информер” и “Пинк”, због чега су ван пуног фокуса Вучића, који је тада био премијер, били и министарски самит “ОЕБС” са све Федериком Могерини, Сергејом Лавровим, Џоном Керијем и другим гостима у београдској “Арени”.

ВЛАДА РЕ
VLADA RE

[redacted]